

POSTANOWIENIE

24 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 24 lipca 2024 r. w Warszawie

zażalenia G. S. i M. S.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z 12 lipca 2023 r., I WSC 78/23,

w sprawie ze skargi M. S. i G. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego orzeczenia postanowienia Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 15

lutego 2023 r. zapadłego w sprawie ze skargi G. S. i M. S. zarejestrowanej pod

sygn. I ACa 1641/22 o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa G. S. i M.

S. przeciwko W. S.A. w W. o zapłatę zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu

Apelacyjnego w Krakowie z 27 czerwca 2022 r., I AGa 624/20,

1. oddała zażalenie;

**2. nie obciąża M. S. i G. S. kosztami postępowania
zażaleniowego;**

**3. przyznaje ze środków Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego
w Krakowie) na rzecz adwokata K. K. wynagrodzenie za pomoc
prawną z urzędu w kwocie 8100 (osiem tysięcy sto) zł
powiększoną o należny podatek od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Krakowie, postanowieniem z 12 lipca 2023 r., w sprawie
ze skargi M. S. i G. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

orzeczenia postanowienia Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 15 lutego 2023 r. zapadłego w sprawie ze skargi G. S. i M. S. (I ACa 1641/22) o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa G. S. i M. S. przeciwko W. spółce akcyjnej w W. zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 27 czerwca 2022 r. (I AGa 624/20), odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Zażalenie na to postanowienie wniosła strona powodowa, domagając się jego uchylenia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, wskazując, że zaskarżone postanowienie narusza: art. 424⁶ § 3 w zw. z art. 424¹ k.p.c.; art. 424⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 87¹ § 1 k.p.c.; art. 424⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 87¹ § 2 k.p.c.; art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych; art. 117 § 1 i 2 k.p.c.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wnosiła o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną, postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia bądź w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

W przedmiotowej sprawie Sąd Apelacyjny prawidłowo odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, gdyż skarga dotyczyła postanowienia o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania. Wynika to z art. 424¹ § 1 k.p.c., który stanowi, że można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze innych środków prawnych przysługujących stronie na podstawie kodeksu nie było i nie jest możliwe. W doktrynie wskazuje się, że poza kontrolą w tym trybie pozostają wszystkie orzeczenia, które zapadają w formie postanowień, niezależnie od tego, czy mają charakter kończących

postępowanie w sprawie, czy też nie (zob. M. Sieńko, Komentarz do art. 424¹ k.p.c., Lex).

Biorąc powyższe pod uwagę należało również zaakceptować stanowisko pozwanego wyrażone w odpowiedzi na zażalenie (pkt 2 i 3 odpowiedzi na zażalenie).

W konsekwencji problem ustanowienia pełnomocnika z urzędu dla powodów oraz odrzucenie skargi z racji na jej wniesienie osobiście przez powodów, nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego zażalenia.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Pomimo stanowiska wyrażonego przez pozwanego w odpowiedzi na zażalenie (domagano się oddalenia wniosku powodów o zastosowanie art. 102 k.p.c.), na podstawie art. 102 k.p.c., przy szczególnym uwzględnieniu sytuacji majątkowej i rodzinnej powodów (wynikającej z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy) nie obciążono powodów kosztami postępowania zażaleniowego. Pamiętać przy tym należy, iż skarga powodów o wznowienie postępowania nie została uwzględniona, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia została odrzucona, ale ocena stanowiska wyrażanego w zażaleniu wskazuje, iż istniało subiektywne przekonanie o zasadności tego zażalenia.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu zażaleniowym Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 8 pkt 7 w z § 16 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Dodać jedynie należy, iż § 24 powołanego rozporządzenia wskazuje, iż do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia (rozporządzenie weszło w życie 5 czerwca 2024 r.).

[SOP]

(r.g.)